

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204606
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120204606.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: N.. O. G., B.. XX.XX.XXXX, X. T. B. XX, XXX XX L. právne zastúpený: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, IČO: 50490044, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, IČO: 37927795, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto o priznanie PFZ takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 16.04.2020 sa žalobca domáhal zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1000 €.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol:

1. Táto žaloba nadväzuje na právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Prešov ,sp. zn. 12Csp/165/2016, v ktorom súd rozhodol o zamietnutí žaloby v sume 3 445,17 € a zastavení konania v sume 868,48 €.

2. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z.:

Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákonným predpokladom pre vyhovenie žaloby je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti stanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

3. Vzhľadom na vedomosť o argumentačnej línii žalovaných veriteľov v tomto type žaloby uvádzam, že skutočnosť, či mi ako žalobcovi v dôsledku konania žalovaného reálne vznikla určitá ujma, je bez právneho významu, nakoľko táto nie je zákonným predpokladom vzniku právam na primerané finančné zadosťučinenie. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 ZoS je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovaného. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má ale zároveň na žalovaného pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušovaniu práv spotrebiteľov.

4. Z okolností prípadu pôvodného súdneho konania, som ako spravodlivú výšku primeraného finančného zadosťučinenia vyhodnotil sumu 1 000,- €.

2. Žalovaný k žalobe uviedol:

I. So žalobou žalobcu v celom rozsahu nesúhlasíme, nárok žalobcu neuznávame. Žalobca sa žalobou domáha voči nám primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1000,00 € z dôvodu porušenia jeho spotrebiteľských práv, pričom výšku svojho uplatneného nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1000,00 € nijako nešpecifikoval ani nekonkretizoval. Výška žalobcom požadovaného primeraného zadosťučinenia okrem toho, že nie je nijako odôvodnená nespĺňa ani podmienku primeranosti. Navyiac v žalobe absentuje opis rozhodujúcich skutočností v zmysle ust. § 132 ods. 2 C.s.p. Žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval a taktiež nekonkretizoval ani len jedno jeho právo priznané mu ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a pre ktoré by mu mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia.

Žalobca svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzuje od ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z.: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči nám nie je splnená ani jedna zákonná podmienka.

II. Žalobca v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov pod č.k. 12Csp/165/2016-60 zo dňa 23.2.2018, ktorým súd žalobu zamietol nie pre procesnú obranu žalovaného, ale ex offo aplikáciou ust. § 5b z.č. 250/2007 Z.z. posúdením žalovaného nároku ako premlčaného. Dôvody, pre ktoré bola žaloba o plnenie v spore vedenom pod sp.zn. 12Csp/165/2016 zamietnutá, t.j. pre premlčanie, nie je možné v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia rozširovať. Uplatnením premlčaného nároku žiadne práva žalobcu v tomto spore ako spotrebiteľa porušené neboli, tým je nárok žalobcu titulom zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia v celom rozsahu nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Navrhujeme, aby súd do tohto konania pripojil spis vedený pod sp.zn. 12Csp/165/2016.

III. Žalobca navyiac v tomto spore nemá ani aktívnu legitimáciu na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcom nie je splnená, keďže žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Opakujeme, že uplatnením premlčaného práva v spore vedenom pod sp.zn. 12Csp/165/2016 žiadne práva žalobcu ako spotrebiteľa porušené neboli, nevznikol mu tak nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. Z vyššie uvedeného dôvodu tak nie je naplnená zákonná podmienka „úspešného uplatnenia porušenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom“ pre priznanie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia tak, ako to má na mysli ust. § 3 ods. 5 z.č. 250/2007 Z.z., čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby.

IV. Pokiaľ žalobca argumentuje tým, že inštitút primeraného zadosťučinenia má plniť funkciu odškodnenia spotrebiteľa uvádzame, že inštitút primeraného zadosťučinenia nemôže plniť sankčnú funkciu a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu. Týmto podporne odkazujeme na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018. Rovnako je neprípustná reparačná funkcia daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút a to náhradu škody. Inštitút primeraného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Predmet sporu o zaplatenie vymedzuje žalobca. O peňažnom nároku v sporovom konaní rozhoduje súd. Prípadný neúspech žalobcu z vymedzeného predmetu sporu nemôže predstavovať peňažnú ujmu na strane spotrebiteľa ako protistrany. Toto nie je účel, ktorý sleduje ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. Prípadný neúspech žalobcu v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky voči spotrebiteľovi ako žalovanému sa prejaví vo výroku o trovách konania v rámci naplnenia zásady zodpovednosti za výsledok, čo je dostatočná satisfakcia v prospech úspešnej sporovej strany. Suma, ktorej priznania sa žalobca domáha v tomto spore aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nespĺňa podmienku primeranosti.

V. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia sa chápe ako nástroj na odstránenie spôsobenej nemajetkovej ujmy. Spotrebiteľovi ho je možné priznať, len ak porušenie jeho práva alebo povinností mu reálne spôsobilo nejakú ujmu, pričom dôkazné bremeno je na spotrebiteľovi, aby preukázal, že našim konaním utrpel ujmu takého rozsahu, ktorú je potrebné zhojiť poskytnutím finančného zadosťučinenia. Nakoľko žalobca nešpecifikoval, ktoré jeho spotrebiteľské právo bolo porušené, nešpecifikoval ani aká ujma mu bola spôsobená, rovnako nepreukázal vznik konkrétnej ujmy v dôsledku „porušenia jeho práv“ z našej strany, logicky mu nevznikol nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia, ktorého priznania sa domáha v tomto spore.

VI. Nakoľko:

- a) uplatnením premlčaného práva žiadne práva žalobcu ako spotrebiteľa porušené neboli,
 - b) my sme sa vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nedopustili porušenia žiadneho z jeho spotrebiteľských práv a
 - c) žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia na uplatnenie nároku titulu primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu absencie aktívneho konania spotrebiteľa z titulu úspešného uplatnenia nároku z porušenia jeho spotrebiteľských práv, žalobcovi tak voči nám nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z.
- Vzhľadom na našu procesnú obranu navrhujeme, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal nám náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi súdny spis a pripojeným spisom 12Csp/165/2016 a zistil nasledujúce:

3.1. Žalobou došlou súdu dňa 23.11.2016 si žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (predtým VÚB a.s.) uplatňoval na žalovanom Ing. Tamaškovičovi zaplatenie sumy 4313,65 €. Rozsudkom zo dňa 23.02.2018 OS Prešov konanie v časti o zaplatenie istiny 868,48 € zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku (body 29. - 31.) vyplýva, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu ex offio prihladania súdu na premlčanie podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

Podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/389/2015 - V súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 250/2007 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='372/1990%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o priestupkoch v znení neskorších predpisov len poznamenáva, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj aj § 153 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O. s. p.).

V súlade s týmto záverom je aj žalovaným predložené rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 6Co/75/2018 - 21. Vychádzajúc z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016).

22. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a je posudzovaná podľa konkrétneho prípadu. Primerané zadosťučinenie môže tvoriť náhrada za prípadnú morálnu ujmu, náhrada konkrétnych výdavkov spojených s reparáciou daného stavu a určitá satisfakcia za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je teda odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný.

23. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti, čo bolo konštatované súdom v prejednávanej veci nad rámec vecného prieskumu žalobou uplatneného nároku žalobcom, keďže žalobca vzal žalobu späť.

24. Z hypotézy citovanej právnej normy vyplýva, že spotrebiteľ musí byť aktívny pri uplatnení porušenia práva alebo povinnosti a zároveň musí byť úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na primerané finančné zadosťučinenie.

25. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalovaným nie je splnená, keďže žalovaný vzájomnou žalobou neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaný ako spotrebiteľ tu teda nevystupoval v pozícii žalobcu a neuspel.

26. Ust. § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z. pritom má na mysli situácie, keď spotrebiteľia sú aktívni a podajú žalobu, resp. vzájomnú žalobu, a teda spotrebiteľia žalujú konkrétny nárok a uspejú. Úspešné uplatnenie nároku z porušenia práv a povinností musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia; kým nie je právoplatné rozhodnutie, nemožno hovoriť o úspešnosti v spore.

Krajský súd v Prešove väčšinou zastáva názor, že Odvolací súd ešte dodáva, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku (19Co/135/2019).

5. Žalobca má za to, že predpoklady naplnenia § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. boli naplnené zamietnutím žaloby a porušenie práv spotrebiteľa spočíva v podaní žaloby voči nemu.

5.1. Podľa Čl. 46 ods.1 C.s.p. - Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl. 1 C.s.p. - Spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

5.2. Žalobca chce trestať žalovaného za to, že tento podal žalobu a neuspel. S týmto sa však okresný súd absolútne nestotožňuje. Žalovaný len využil svoje ústavné právo a za to „trestaný“ zaplatením primeraného finančného zadosťučinenia byť nemôže. Žalovaný bol v pôvodnom konaní za neúspešnú žalobu už zaťažený platením trov konania. Podaním hoci neúspešnej žaloby žiadne práva spotrebiteľa porušené neboli. Navyše, žaloba bola zamietnutá na základe ex offo aplikácie ustanovenia, ktoré sa ukázalo protiústavným. Žalovaný žiadne svoje právo alebo porušenie povinnosti protinávhrhom, s ktorým by uspel neuplatnil. Podľa súdu tak dôvody pre aplikáciu § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nenastali a preto žaloba bola zamietnutá.

6. Na záver súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. Ú US 44/2020 - Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy ako účel právnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. a dodáva, že zastrešovanie sa pojmom spotrebiteľ nemôže viesť k bezdôvodnému zisku takejto osoby.

7. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7.1. Žalovaný v konaní úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.